

Historien om Maria kongregationen som blev Christian Life Community CLC/GKL

Att påminna om vår historia är värdefullt inte bara för vår egen gemenskap utan också för hela den Ignatianska familjen och kyrkan. Den kan lära oss viktiga lärdomar om samarbetet med jesuiterna, om att fördjupa vår roll i kyrkan och om att stå bättre till tjänst i världen som lekmannavittnen om Kristi mission.

Vår historia kan förstås till fullo endast i sammanhanget med våra rötter som går tillbaka till den helige Ignatius av Loyolas tid. Redan från början samlade Ignatius av Loyola, och därefter hans första följeslagare, lekmän (på den tiden endast män) för att dela med dem andligheten som grundades i de andliga övningarna och för att samarbeta med dem i apostolatet.

Under alla dessa decennier och till och med århundraden har otaliga personer fått kallelsen att följa Jesus Kristus som lekmän, inspirerade av de andliga övningarna i gemenskap med andra. Övningarnas generösa dagliga respons, deras individuella och gemensamma urskillning och deras engagemang för detta sätt att leva i kyrkan gjorde GKL/CLC till vad det är idag. Vi tackar Gud helhjärtat för alla de som gått före oss, för deras liv och deras svar på vår Herres kallelse – och vi alla är mycket tacksamma för vad de delat med sig av de nåder som erhållits, samt begränsningarna och utmaningarna, och alla de kamper som gått igenom.

Den helige Ignatius utformade och organiserade jesuitutbildningen för att inte bara producera grammatiker, humanister, filosofer eller teologer, utan också goda katoliker, faktiskt sanna kristna riddare. I den moraliska och religiösa utbildningen av ungdomar tillämpade Roman College bokstavligen vad som föreskrivs i Konstitutionen för Jesu sällskap: "Särskild uppmärksamhet måste ägnas för att säkerställa att de som kommer för att lära sig konsten på Sällskapets Universitetet lär sig också goda och kristna vanor: bikt minst en gång i månaden, daglig mässa, hör en predikan varje söndag eller pliktdag ... inte bara för formens skull, utan för att hjälpa dem att utveckla invanda vanor" (P. IV, c. 16o).

År 1563 grundade den unge belgiska jesuiten Jean Leunis en gemenskap av studenter från den romerska högskolan. Denna första gemenskap, Prima Primaria, blev snabbt modellen som skulle replikeras runt om i världen som Mariakongregation eller Sodality of Our Lady, officiellt erkända som lekmannagemenskaper av Ignatiansk inspiration.

Den första informationen kommer till oss genom ett brev från p. Polanco, 30 juni 1563, där han hänvisar till de hängivna praktikerna hos de yngsta retorikstudenterna (Polanco Compl. I, 375). Året därpå, 19 juli 1564, nämns en stabil och organiserad förening vars medlemmar en gång helgade till Jungfrun åtar sig att bekänna en gång i veckan och att ta emot nattvarden varje första söndag i månaden. De andra andaktshandlingarna för de unga medlemmarna var att delta i mässan dagligen, meditera i en timme, recitera rosenkransen, be Vår Frus bön och göra några välgörenhetsarbeten.

GKL/CLC:s apostoliska ursprung: Maria Kongregationen

Det var den belgiske jesuiten Jean Leunis, som på 1560-talet samlade en grupp studenter vid den romerska högskolan för att förbereda dem för apostolisk verksamhet i staden Rom. Hans önskan var att fördjupa målen för utbildningen av den romerska högskolan som definitivt var ett europeiskt centrum för djupgående akademisk bildning, vetenskap, forskning och kultur, präglad av den helige Ignatius ande att söka efter Gud i allt. På så sätt gick eleverna samman för att integrera alla dimensioner av sitt liv, sina akademiska studier och sin kristna tro. Uppenbarligen hade Jean Leunis SJ speciella talanger i att uppmuntra och vägleda dem på deras resa under ledning av Maria som deras skyddshelgon – vilket ledde dem till att bli Mariakongregationerna: "Ubi duo vel tres congregati sunt" ["... där två eller tre" är församlade i mitt namn" Matt 18:20]. En drivkraft för detta namn kom från en fresk i kapellet i det romerska kollegiet av Maria bebådelse, integrerad i inkarnationens mysterium, efter ett av de viktigaste övervägandena i de andliga övningarna.

År 1563 grundades "Prima Primaria", den första gemenskap av studenter som syftar till att leva den ignatianska karisman som lekmän i gemenskap. Livet i dessa Mariakongregationer präglades av ett intensivt andligt liv med veckovisa gemensamma möten och ett aktivt apostoliskt engagemang som bottnade i ett ivrigt sökande efter nya och effektiva svar på deras tids religiösa, sociala och politiska behov.

Från 1565 och framåt reste Jean Leunis SJ för att grunda nya gemenskaper. Och bara några år senare fanns det nästan inga jesuitkollegier i Europa och missionsområdena som anförtratts Jesu Sällskap utan Mariakongregationer. Dessa grupper av lekmän blev en huvudpelare i jesuiternas verk och bidrog under lång tid till förnyelsen av den katolska kyrkan efter andan från Tridentinska rådet (1545-1563).

Bara några dagar efter Jean Leunis SJs död bekräftade påven Gregorius XIII kongregationen i Rom som chef för alla Mariakongregationer (1584/1585).

"Prima Primaria" skulle säkerställa Mariaförsamlingarnas enhet och autenticitet.

Som den första lekmanaföreningen i kyrkan tillerkändes Mariaförsamlingarna självstyrelse. Ur juridisk synvinkel stod de under Jesu sällskaps generalföreståndare.

Ett viktigt instrument för att stödja enheten i samma Ande och äktheten av Mariaförsamlingarna var de första allmänna reglerna från 1587, sammanställda av generalöverordnarna Fr. Claudius Aquaviva baserat på upplevelser av grupperna i Rom. Dessa allmänna regler, som skulle gälla i nästan tre århundraden, visade sig vara en viktig hörnsten för den dynamiska utvecklingen av Mariakongregationer över hela världen.

Fram till 1773 var omkring 2500 grupper anslutna till Mariaförsamlingarna. 1773 är året då påven Clemens XIV avskaffar Jesu sällskap och deras apostoliska verk. Till en början omfattade detta även Mariakongregationerna men efter några månader återupprättades de, nu under ansvar av de lokala biskoparna. Detta beslut orsakade en enorm tillväxt av Mariaförsamlingarna – 1948 fanns det 80 000 grupper men skildes från sin ursprungliga inspiration. Således utvecklades de i kyrkan som en massrörelse, hängiven Maria. Fram till idag har många människor identifierat Mariakongregationerna med denna bild.

Den ursprungliga avsikten, med en integrering av livets alla dimensioner, med rötter i den helige Ignatius andlighet, samhällsliv och apostolisk tjänst hade gått förlorad.

Mariakongregationerna och Ignatius andliga övningarna

De andliga övningarna var ett väsentligt inslag i medlemmarnas andaktsliv och välgörenhetsarbete. Det finns historiska bevis på vilket inflytandet de Ignatianska andliga övningarna gav.

p. Iparraguirre nämner i sin *Historia de los Ejercicios* att det år 1599 finns många exempel från Spanien, Italien, Tyskland, Frankrike, såväl som Japan, på att medlemmar av Mariakongregationen bildades utifrån frukterna från de andliga övningarna och uppmuntrade andra att göra detsamma.

Vidare exempel uppmanade Mariakongregation av San Antonio de Valladolid (1885) att de som ansökte om att gå med, skulle öva sig genom delar av Ignatius andliga övningar som en förberedelse innan inträdet.

Samtidigt i Köln hjälpte medlemmarna andra att göra de andliga övningarna.

År 1612 köpte Mariakongregationen i Neapel ett hus speciellt avsett för att göra övningarna. I samma stad insisterade p. Vincenzo Caraffa, en då framtida generalföreståndare för jesuiterna, på behovet av en solid formation i skolan för de andliga övningarna.

Från Mariakongregationerna till Gemenskap i Kristet Liv/Christian Life Community

År 1922 påbörjades en process under ledning av jesuiternas generalförståndare f.Ledochowski S.J. av att föra Mariakongregation tillbaka tills sina rötter.

1948 uppmanade även påve Pius XII alla Mariakongregation grupper att återvända till originalet och sina rötter ur Ignatius andliga övningar, detta genom dokumentet "Bis seculari".

Denna process fortsatte under 1950-talet under ledning av p.Louis Paulussen S.J., och de första stegen mot att skapa Mariakongregationens "general Principles" togs.

Vad gjorde detta för skillnad för den enskilde medlemmen i Mariakongregation?

Bl.a. genom att lekmän började genomföra andliga övningar i såväl 8- som 30-dagars reträtter.

År 1964 var det möjligt att kunna presentera de nya Allmänna Grundsatserna, men på grund av att Andra Vatikankonciliet pågick samtidigt fick godkännandet vänta.

I oktober 1967 var det klart att ett namnbyte skulle ske, från Mariakongregationerna till Christian Life Community, och tillsammans med de nya Allmänna Grundsatserna kunde detta beslutas vid världsmötet i Rom.

Än idag delar vittnen från detta världsmöte 1967 känslomässigt att godkännandet av dessa nya Allmänna Grundsatser verkade vara ett mirakel – trots deras långa och djupgående förberedelser. Utmaningarna fortsatte fram till de sista faserna av omröstningen om huruvida det verkligen var möjligt och samtidigt motsvara förnyelsens Ande att välja ett så radikalt sätt att leva. Slutligen var det de lekmän som hade levt förnyelsen inspirerade av påven Pius XII som, genom att dela med sig av sina egna

erfarenheter och bevittna frukterna i deras familj, yrkesliv och apostoliska liv, banade väg för ett gemensamt "Ja".

När de nya Allmänna Grundsatserna fördes till altaret vid mässan efter den avslutande omröstningen var det som att försegla hur Mariakongregationen hade vägletts under de senaste åren: Genom Guds förvandlande kraft skulle dessa ord fyllas med Ande och liv för alla i Mariakongregationen i världen. Den 25 mars 1968 bekräftade påven Paulus VI de nya Allmänna Grundsatserna för en försöksperiod på tre år. Den 31 mars 1971 godkändes de slutligen av den Heliga stolen.

1967 bildas alltså CLC/GKL ur Mariakongregationen och nya Allmänna Grundsatserna skrevs. Som beskrivs ovan skedde detta vid världsmötet i Rom där 140 delegater från 38 länder deltog.

Sedan dess har processen fortsatt att utveckla och fördjupa Christian Life Community, CLC – Gemenskap i Kristet Liv, GKL till en världsvid apostolisk ignatiansk gemenskap, detta genom bön och gemensam urskiljning i de nationella gemenskaperna samt vid världsmöten enligt följande:

1970 Santo Domingo, Dominikanska Republiken

1973 Augsburg, Tyskland. (170 delegater från 40 länder representerade)

1976 Filippinerna.

1979 Rom, Italien.

1982 USA.

1986 Loyola, Spanien. (50 länder representerade)

1990 Mexico.

1994 Hong Kong. (59 länder representerade)

1998 Brasilien.

2003 Nairobi (DSSE tas fram som en modell för gemensam urskiljning)

2008 Fatima, Portugal.

2013 Libanon.

2018 Buenos Aires, Argentina. GKL i Sverige medverkar med tre personer och antas som observatörer.

2023 Amiens, Frankrike. GKL i Sverige medverkar med två personer och blir upptagna som fullvärdiga medlemmar i världsgemenskapen den 7 augusti, inför 185 delegater från 74 länder.

